

Паніум - Номер сім

Даниїла 11 розкрито: пророчі лінії від 1989 року до недільного закону

Jeff Pippenger

2025-03-15

Ми працюємо над тим, щоб зібрати разом усі лінії одинадцятого розділу книги Даниїла у зв'язку з прихованою історією сорокового вірша, який представляє період від 1989 року до недільного закону у Сполучених Штатах. Наше покликання як дослідників пророцтв — правильно розділяти слово правди.

Старайся представити себе Богові випробуваним, робітником, якому нема чого соромитися, що правильно подає слово правди. 2 Тимофія 2:15.

Одинадцятий розділ книги Даниїла можна поділити на десять пророчих ліній. Вірші з першого по четвертий становлять одну пророчу лінію. Вірші з п'ятого по дев'ятий становлять другу лінію. Десятий вірш становить третю лінію. Одинадцятий і дванадцятий вірші становлять четверту лінію. П'ята лінія — це вірші з тринадцятого по п'ятнадцятий. Шоста лінія — це вірші з шістнадцятого по двадцять другий. Сьома лінія — це двадцять третій і двадцять четвертий вірші. Від двадцять четвертого вірша до тридцять першого — це восьма лінія. Вірші з тридцять першого по сороковий — дев'ята лінія, а десята й остання лінія — це вірші з сорокового по сорок п'ятий. Ці десять ліній мають бути зведені разом лінія до лінії.

Кого він навчить знанню? І кого він навчить розуміти вчення? Тих, що відлучені від молока й відняті від грудей.

Бо припис на припис, припис на припис; рядок на рядок, рядок на рядок; тут трохи, там трохи:

Бо недорікуватими устами та іншою мовою він говоритиме до цього народу. До яких він казав: Ось спочинок, яким ви можете дати спочинок змореним; і ось освіження,— та вони не хотіли слухати.

Але слово Господнє було для них: заповідь на заповідь, заповідь на заповідь; правило на правило, правило на правило; трохи тут, трохи там; щоб вони йшли, і падали навznak, і розбивалися, і потрапляли в тенета, і були взяті. Ісаїя 28:9-13.

Кожен із десяти пророчих рядків, звісно, взаємопов'язаний з іншими, але в кожному можна розпізнати окрему тему. Хоча кожен рядок має головну тему, ці рядки містять не лише одне свідчення. Я маю намір визначити кожен з тем у десяти рядках.

Перший рядок

І я в першому році Дарія, мідянина, я сам став, щоб утвердити й підкріпити його. А тепер я покажу тобі правду. Ось ще постануть три царі в Персії, а четвертий буде

значно багатший за всіх; і своєю силою, через своє багатство, він підбурить усіх проти царства Греції. І постане могутній цар, що пануватиме з великою владою і чинитиме за своєю волею. А коли він постане, його царство буде зламане й поділене на чотири небесні вітри; не для його нащадків і не відповідно до влади, якою він володарював, бо його царство буде вирване й дістанеться іншим, крім них. Даниїл 11:1–4.

Перший рік Дарія знаменує завершення сімдесяти років, тим самим визначаючи пророчий час кінця. Вже у третьому вірші Олександр Македонський утверджує своє всесвітнє царство, а у четвертому його царство мало бути викорінене й поділене на чотири вітри. Використання Дарія як часу кінця у 1989 році дає можливість порахувати царів, представлених у другому вірші. Коли Гавриїл у першому вірші говорить: «Також у першому році Дарія», він продовжує те, про що повідомив Даниїла на початку видіння, яке почалося в десятому розділі.

У третьому році Кира, царя Персії, було відкрито Даниїлові, якого називали Валтасаром, слово; і те слово було правдиве, але призначений час був далекий; і він зрозумів те слово й мав розуміння у видінні. Даниїла 10:1.

Віха, що позначає «час кінця», містить два символи. «Часом кінця» для пророчого ряду Мойсея було народження Аарона, а через три роки — народження Мойсея. Аарон і Мойсей є подвійним символом «часу кінця» в їхній історії та прообразують народження Івана Хрестителя, а через шість місяців по тому — Ісуса. «Час кінця» у 1798 році позначився захопленням у полон Папи Римського, який згодом помер у неволі в 1799 році. Від «першого року Дарія Мідянина» до «третього року Кира, царя Перського»; Дарій і Кир представляють «час кінця» в 1989 році, бо всі пророки говорять більше про останні дні, ніж про дні, в яких вони жили.

А все це сталося з ними як приклади; і це написано для нашого напоумлення, на яких прийшли кінці віків. 1 Коринтян 10:11.

Дарій і Кир представляють Рональда Рейгана та Джорджа Буша-старшого 1989 року. Обидва того року були президентами. Перший вірш одинадцятого розділу поміщає видіння в третій рік Кира, що відповідало б Джорджу Бушу-старшому, який прийшов після Рейгана, як Кир прийшов після Дарія. Другий вірш стверджує, що ще постануть три царі, а четвертий набагато багатший за всіх їх. Остаточний «час кінця» в одинадцятому розділі починається 1989 року і вказує, що після Джорджа Буша-старшого ще постануть три царі, таким чином визначаючи трьох президентів, які послідували за Бушем-старшим. Тими трьома царями були Білл Клінтон, Джордж Буш-молодший, Барак Обама, а тоді найзаможніший президент, Дональд Трамп, який «своєю силою» і «через своє багатство підніме всіх проти царства Греції».

Третій вірш далі представляє Олександра Македонського і, таким чином, символізує останнього лідера Організації Об'єднаних Націй, який в останні дні об'єднується з папством, але який, подібно до папства, прийде до свого кінця. Організація Об'єднаних Націй є сьомим царством, представленим як десять царів у сімнадцятому розділі

Об'явлення, і конфедерація десяти царів погоджується віддати своє сьоме царство папському звірові на одну символічну годину.

А десять рогів, які ти бачив, — це десять царів, які ще не отримали царства; але отримають владу як царі на одну годину разом зі звіром. Вони мають одну думку і віддадуть свою владу та силу звірові. Вони воюватимуть з Агнцем, і Агнець переможе їх, бо Він Господь над панами і Цар над царями; і ті, що з Ним, — покликані, вибрані та вірні. Об'явлення 17:12-14.

Ті десять царів представлені у третьому й четвертому віршах, а також історією піднесення й падіння Олександра Великого, який сповнив ці вірші у четвертому столітті. Греція є третім царством біблійного пророцтва і символом дракона, однією третиною триєдиного союзу дракона, звіра та лжепророка. На хресті слова «Цар Юдейський» були написані єврейською, латинською та грецькою мовами; це представляло юдеїв, римлян і численні натовпи з інших народів, які мали бути в Єрусалимі на Пасху. Греки представляють дракона, римляни представляють звіра, а юдеї були лжепророком.

Перші чотири вірші одинадцятого розділу визначають кінець земної драконівської сили, що чинить блуд із папською владою, коли завершується випробувальний час для людства. Третій і четвертий вірші визначають остаточне піднесення й падіння останнього вияву земної драконівської сили. Ці вірші накладаються на останні шість віршів, які визначають кінець звіра, що чинить блуд із царями землі. Початок і кінець одинадцятого розділу окреслюють історію, у якій вороги Бога доходять свого кінця, і ніхто їм не допоможе. Перші чотири вірші, узгоджені з останніми шістьма, таким чином несуть символіку десяти заповідей: скрижаль із першими чотирма заповідями та скрижаль з останніми шістьма, а також символізують випробування числом десять.

Перші чотири вірші представляють початок, що ілюструє завершення, водночас закріплюючи послання як таке, що починається у «час кінця» у 1989 році. Ці вірші охоплюють період від 1989 року до закриття часу випробування для людства, тим самим підсумовуючи послання останніх шести віршів, які становлять помноження знання, розпечатане в 1989 році, і які визначають події, пов'язані із закриттям часу випробування.

Ці вірші слугують пророчим орієнтиром, що дозволяє розпізнати, що, починаючи з 1989 року, загалом буде вісім президентів, причому восьмий — із семи попередніх президентів, ув'язуючи таким чином увесь уривок із загадкою про восьмого, який є з семи, що є пророчою ознакою теперішньої істини в останні дні.

Тема, яку можна зрозуміти з віршів, — це остаточне знищення сили дракона, яка чинить блуд із блудницею Тиру. Блудниця чинить блуд з усіма царями землі, але так само, як стародавня Франція стала первістком Католицької Церкви, коли Хлодвіг у 496 році присвятив свій престол папству, так і земний звір Сполучених Штатів буде першим із царів, хто вчинить блуд із блудницею під час недільного закону. Так само, як і в останніх шести віршах, перші чотири вірші окреслюють і підкреслюють усі три сили, які ведуть світ до Армагеддону, але темою в перших чотирьох віршах є драконівська сила, представлена

Грецією та Олександром Великим.

Рейган започаткував процес, що охоплює вісім президентів, який тепер дійшов до останнього з цих восьми. Восьмий президент встановить образ звіра і запровадить недільний закон у Сполучених Штатах, а також виступить посередником в укладенні угоди, яка зробить його главою Організації Об'єднаних Націй, що саме в цей момент вступить у всесвітній церковно-державний союз під виглядом вирішення наростаючої війни радикального ісламу.

Перехід Сполучених Штатів, які є звіром із землі тринадцятого розділу Об'явлення, від шостого царства біблійного пророцтва до становища голови сьомого царства біблійного пророцтва, водночас довершуючи незаконний союз із восьмим царством біблійного пророцтва, ілюструється з першого вірша, що визначає 1989 рік, через президентів, які ведуть до недільного закону в Сполучених Штатах, і відразу ж потім ідентифікується постання могутнього царя. Цим могутнім царем є Трамп, який перебирає контроль над Організацією Об'єднаних Націй, яку він нині демонтує напередодні висунення своїх вимог.

Другий рядок

Вірші з п'ятого по дев'ятий становлять перше згадування та детальну, пункт за пунктом, ілюстрацію битви між царями півночі та півдня, яку весь розділ використовує як основне пророче тло. П'ятий вірш визначає тему уривка.

І зміцніє цар Півдня, і один із його князів; і він буде сильніший від нього й пануватиме; його панування буде великим пануванням. Даниїла 11:5.

Птолемей I Сотер і Селевк I Нікатор представлені у вірші. Обидва становили четверту частину «діадохів» (що означає «наступник») царства Олександра. Селевк — перший «цар півночі» в одинадцятому розділі, і, згідно з язичницьким Римом, папським Римом та сучасним Римом, Селевка було утверджено як пророчого «царя півночі» лише після трьох головних перемог або вирішальних подій: його відвоювання Вавилону у 312 р. до н. е., битви при Іпсусі у 301 р. до н. е. та битви при Корупедіумі у 281 р. до н. е. Ці події призвели до поразки його головних суперників, розширили його імперію та зміцнили його панування в регіоні.

Друга лінія починається з окреслення царів півночі й півдня, відрізняючи їх від будь-кого іншого з-поміж наступників (діадохів) поділеного царства Олександра. Вона розпочинається твердженням, що цар півночі набуває могутності лише після трьох завоювань. Далі, в історії боротьби за панування, що розгорнулася після смерті Олександра, у віршах з шостого по дев'ятий, окреслюється період, який завершується поваленням царя півночі царем півдня. Це перший із трьох випадків в одинадцятому розділі, коли цар півдня перемагає царя півночі. Вони становлять три внутрішні свідчення в межах розділу, які чітко встановлюють віхи історії, яка веде до перемоги царя півдня над царем півночі.

І зміцніється цар півдня, і один із його князів; і той буде сильніший за нього та пануватиме; а панування його буде великим пануванням. А в кінці років вони

з'єднаються; бо дочка царя півдня прийде до царя півночі, щоб укласти угоду; та вона не збереже сили рамена, і не встоїть він, ані його рамено; і буде видана вона, і ті, що привели її, і той, хто породив її, і той, хто підтримував її в ці часи. А з паростка її коренів стане на його місце один, який прийде з військом і ввійде в твердиню царя півночі, і вчинить проти них та переможе. І віднесе до Єгипту в полон їхніх богів, разом з їхніми князями, і їхні дорогоцінні посудини зі срібла та золота; і він перебуде більше років, ніж цар півночі. І ввійде цар півдня до його царства та повернеться до своєї землі. Даниїла 11:5-9.

Історичне сповнення віршів слугує взірцем для пророчого сповнення тисячі двохсот шістдесяти років папського правління, зазначених у віршах з тридцять першого по сороковий, а також пророчим взірцем для сповнення одинадцятого вірша, яке вперше сповнилося 217 року до н. е. в битві при Рафії. Ці три свідки окреслюють характеристики Української війни, у якій Путін, останній цар півдня, переможе проксі-військо папського царя півночі.

Тема другої лінії пророчої історії полягає в тому, як у 1798 році папству завдано смертельної рани, що відображено у віршах з п'ятого по дев'ятий та в битві при Рафії в одинадцятому вірші. Цар півдня, тобто Єгипет, є драконівською силою.

Сину людський, зверни своє обличчя проти фараона, царя Єгипту, і пророкуй проти нього та проти всього Єгипту: промов і скажи: Так говорить Господь Бог: Ось Я проти тебе, фараона, царя Єгипту, великого дракона, що лежить посеред своїх рік, який сказав: Моя ріка — моя, і я зробив її для себе. Єзекіїла 29:2, 3.

Три ілюстрації перемоги царя півдня над царем півночі в одинадцятому розділі разом вказують на остаточне падіння царя півночі у сорок п'ятому вірші.

І він поставить намети свого палацу між морями на величній святій горі; але прийде до свого кінця, і ніхто йому не допоможе. Даниїла 11:45.

Є три місця в одинадцятому розділі, які показують, як цар півдня перемагає царя півночі, але коли цар півночі доходить свого кінця і нікому допомогти йому, це не так очевидно. Але книга Об'явлення вказує, що саме сила дракона повалює її, поїдаючи її плоть і спалюючи її вогнем. Коли силу дракона розпізнають із книги Об'явлення, ми можемо побачити царів, які є також драконом і також царем півдня, які збираються повалити царя півночі у сорок п'ятому вірші. Три безпосередні свідки в розділі, які всі свідчать про досконале виконання, представлене через зв'язок книг Даниїла та Об'явлення.

У сорок п'ятому вірші сучасний папський цар півночі доходить свого кінця, і ніхто не допоможе йому, а книга Об'явлення показує, як папська влада приходить до свого кінця від рук влади дракона.

А десять років, які ти бачив на звірі, ці зненавидять блудницю, і зроблять її спустошеною та нагою, і пожеруть її тіло, і спалять її вогнем. Бо Бог поклав у їхні серця виконати Його волю, і погодитися, і віддати своє царство звірові, аж доки не сповняться

слова Божі. Об'явлення 17:16, 17.

Десять царів спалюють папського царя півночі вогнем і їдять її плоть. Царі останніх днів є драконовою силою.

"Царі, владці та намісники наклали на себе клеймо антихриста і зображені як дракон, що йде воювати зі святими — з тими, хто додержується Божих заповідей і має віру Ісуса. У своїй ворожнечі проти Божого народу вони також виявляють себе винними у виборі Варави замість Христа." Свідчення для служителів, 38.

Десять царів — це сила дракона, яка також представлена царством Греції та Олександром. Ті царі — південні царі, бо вони представлені фараоном, царем Єгипту. Вони з'їдять її плоть, бо вони також ті пророчі «пси», яких Псалмоспівець називає «зборищем нечестивих».

Бо обступили мене пси; зборище лиходіїв оточило мене; пробили мої руки й ноги. Я можу перелічити всі кості мої; вони дивляться й пильно позирають на мене. Вони ділять між собою одяг мій, і про шату мій кидають жереб. Псалом 22:16–18.

Папство є царем півночі у сорок п'ятому вірші, а у Тіятирській церкві папство представлене Єзавеллю.

Та маю проти тебе дещо: ти допускаєш ту жінку Єзавель, що називає себе пророчицею, навчати й зводити моїх слуг до розпусти та їсти те, що принесене в жертву ідолам. І Я дав їй час покаятися в її розпусті; але вона не покалася. Ось Я кину її на ложе, а тих, хто чинить перелюб з нею, — у велику скорботу, якщо не покаються у своїх вчинках. Об'явлення 2:20–22.

Суд над Єзавеллю звершився, коли її з'їли собаки.

І про Єзавель також сказав Господь, кажучи: «Пси з'їдять Єзавель біля Єзреельської стіни». 1 Царів 21:23.

Собаки — це язичницький Рим, влада дракона, бо саме язичницький Рим розіп'яв Христа.

У стражданнях Христа на хресті сповнилося пророцтво. За століття до розп'яття Спаситель передвіщав, як із Ним обійдуться. Він сказав: "Пси оточили Мене; зборище лиходіїв Мене обступило; прокололи Мої руки й ноги. Лічити можу всі кості Мої; вони дивляться й витріщаються на Мене. Ділять між собою одяг Мою, і про вбрання Моє кидають жереб." Псалом 22:16-18. Пророцтво щодо Його одягу здійснилося без поради чи втручання з боку друзів або ворогів Розп'ятого. Воїнам, які розіп'яли Його, віддали Його одяг. Христос чув суперечку чоловіків, коли вони ділили між собою Його одяг. Його хітон був увесь тканий, без шва, і вони сказали: "Не будемо його дерти, а киньмо жереб за нього, чий він буде". Бажання віків, 746.

Десять царів, які є псами, які є зборищем нечестивих, які є Грецією та Єгиптом, також сплять блудницю вогнем.

І донька будь-якого священика, якщо вона осквернить себе, займаючись блудом, безчестить свого батька; нехай буде спалена у вогні. Левіт 21:9.

Десять царів спалюють повію вогнем, бо вона видає себе за жрицю, але є повією.

І станеться того дня, що Тир буде забутий на сімдесят років, за днями одного царя; по закінченні ж сімдесяти років Тир заспіває, як блудниця. Візьми арфу, обходь місто, ти, блуднице забута; вигравай любо, співай багато пісень, щоб тебе згадали. І станеться по закінченні сімдесяти років, що Господь навідає Тир, і він повернеться до свого заробітку та буде чинити розпусту з усіма царствами світу по всьому лиці землі. Ісаї 23:15–17.

У віршах з п'ятого по дев'ятий і з тридцять першого по сороковий ми знаходимо свідчення того, що папство приходить до свого кінця від руки влади дракона. Цей принцип також нині здійснюється в Українській війні. Ці три свідки свідчать нам, що коли цар півночі у вірші сорок п'ятому дійде до свого кінця, і ніхто не допоможе йому, дракон з'їсть її плоть і спалить її у вогні. На підставі трьох свідків серед мотивів дії дракона буде порушений договір.

У віршах п'ятому—дев'ятому йдеться про завершення Другої Сирійської війни мирним договором у 253 р. до н. е. Війна почалася 260 р. до н. е., і через сім років від її початку було укладено мирний договір: цар півдня віддав свою доньку цареві півночі, щоб той одружився з донькою царя півдня і встановив мир через шлюбний союз. Через сім років після цього шлюбу, у 246 р. до н. е., цар півночі відкинув південну наречену й повернув собі первісну дружину, яку він відпустив, коли одружився з єгипетською принцесою. Порушення договору стало спонукою для царя півдня вторгнутися в північне царство й захопити північного царя.

Порушений договір слугував прообразом порушеного Толентінського договору 1797 року, що дав Наполеонові спонукання взяти папу в полон у 1798 році, як це зробив Птолемей із Селевком у 246 р. до н. е. Коли Птолемей III повернувся до Єгипту після своєї перемоги над північною селевкідською імперією Селевка II, він привіз до Єгипту стільки скарбів, що єгиптяни надали Птолемеєві III титул «Евергет» (що означає «Благодійник») за повернення їхніх «полонених богів» після багатьох років.

Але з пагінця її коріння постане один на його місце, який прийде з військом, увійде в твердиню царя півночі, вчинить проти них і переможе. І також відведе в полон до Єгипту їхніх богів, разом із їхніми князями і з їхніми коштовними посудинами із срібла та золота; і він проживе більше років, ніж цар півночі. Даниїла 11:7, 8.

Коли 1798 року Наполеон узяв у полон папу римського, він пограбував ватиканські скарби й вивіз їх до Франції, як це прообразно показано на прикладі Птолемея III, який забрав скарби, а також Селевка II, і відвіз їх назад до Єгипту, де Селевк II помер, упавши з коня. Це було прообразом того, як Наполеон у 1798 році відокремив папство від звіра, а також смерті папи в 1799 році. Папство в сімнадцятому розділі Одкровення — це жінка, що сидить на звірі, а поразка Селевка, полон і подальша смерть унаслідок падіння з коня є прообразом усунення Наполеоном світської влади папства (зображеної як звір у сімнадцятому розділі

Одкровення).

І він у дусі поніс мене в пустиню, і я побачив жінку, що сиділа на багряному звірі, повному богохульних імен, який мав сім голів і десять рогів. ... І ангел сказав мені: Чого ти дивуєшся? Я скажу тобі таємницю жінки і звіра, що її несе, який має сім голів і десять рогів. ... І жінка, яку ти бачив, — це велике місто, що панує над царями землі.
Об'явлення 17:3, 7, 18.

Вірші з п'ятого по дев'ятий в одинадцятому розділі представляють війну між царем півночі та царем півдня. Вірш п'ятий надає підставу ототожнити Рим із царем півночі, бо в ньому зазначено, що цар півночі підкорить три географічні області, перш ніж запанує безроздільно. Ці вірші задають пророчу структуру, яка окреслює період, коли цар півночі править, але приходить до свого кінця. Саме це є передумовою й обітницею одинадцятого розділу. Темою цієї лінії є смертельна рана папського царя півночі, або, як сказано у вірші сорок п'ятому: «він приходить до свого кінця, і ніхто не допоможе йому». Ця істина є нинішньою істиною в останні дні.

Продовжимо в наступній статті.